

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 4Tos/48/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1117010214
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 04. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Karol Kováč
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2019:1117010214.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedu JUDr. Karola Kováča a sudcov JUDr. Petra Šamka a Vladimíra Buchvalda, v trestnej veci odsúdeného E. S., pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm e/ Tr. zák., o sťažnosti odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Bratislava I z 20.12.2018 sp. zn. 3T/13/2017, na neverejnom zasadnutí konanom 16. apríla 2019 takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. sa sťažnosť odsúdeného E. S., nar. XX.XX.XXXX z a m i e t a.

odôvodnenie:

Uznesením Okresného súdu Bratislava I z 20.12.2018 sp. zn. 3T/13/2017 bolo podľa § 50 ods. 4 Tr. zák. s použitím § 419 ods. 1 Tr. por. a § 420 Tr. por. vyslovené, že odsúdený E. S. sa v skúšobnej dobe určenej rozsudkom Okresného súdu Bratislava I z 18.10.2017 sp. zn. 3T/13/2017 neosvedčil a trest odňatia slobody vo výmere 5 mesiacov vykoná. Okresný súd podľa § 50 ods. 8 Tr. zák. v spojení s § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. odsúdeného E. S. pre výkon nariadeného trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Proti tomuto uzneseniu v zákonnej lehote podal sťažnosť odsúdený E. S.. V písomných dôvodoch podanej sťažnosti odsúdený prostredníctvom svojho obhajcu uviedol, že s argumentmi súdu prvého stupňa uvedenými v odôvodnení napadnutého uznesenia sa nemohol stotožniť. Pokiaľ ide o konanie vedené na Okresnom súde Bratislava IV pod sp. zn. 2T/39/2018, v ktorom bol vydaný právoplatný trestný rozkaz dňa 13.06.2018, tak voči tomuto súdnemu rozhodnutiu podal dovolanie a to z dovolacích dôvodov v zmysle § 371 ods. 1 písm. f/, písm. i/, písm. k/ Tr. por. Má za to, že podané dovolanie je dôvodné a zároveň predstavuje výnimočnú okolnosť, pre ktorú môže súd v zmysle § 50 ods. 4 Tr. zák. ponechať podmienčné odsúdenie v platnosti. Sťažovateľ ďalej vyslovil názor, že na základe dovolania, ktoré mal okresný súd k dispozícii bolo zrejmé, že v jeho prípade došlo k porušeniu práv v konaní na Okresnom súde Bratislava IV pod sp. zn. 2T/39/2018. Trestný rozkaz zo dňa 13.06.2018 sp. zn. 2T/39/2018 je zjavne nezákonným rozhodnutím, ktoré je potrebné zrušiť. Samotný Okresný súd Bratislava I v odôvodnení napadnutého uznesenia uvádza, že v citovanom trestnom rozkaze je chybné uvedenie prečinu sprenevery podľa § 212 ods. 1 písm. f/ Tr. zák., avšak s ohľadom na popis skutku a jeho právnu vetu je nepochybné, o aký trestný čin ide. Pritom ide len o jedno z viacerých pochybení, ktorého sa dopustili orgány činné v trestnom konaní a súd vo veci vedenej pod sp. zn. 2T/39/2018. Sťažovateľ vyslovil názor, že táto okolnosť - dôvodné podanie dovolania - je okolnosťou, pre ktorú môže súd uplatniť možnosť, ktorú ponúka ustanovenie § 50 ods. 4 Tr. zák. Čo sa týka plynutia skúšobnej doby, odsúdený prostredníctvom svojho obhajcu zastáva názor, že skúšobná doba neuplynula počas výkonu trestu odňatia slobody (uloženého v inej trestnej veci) a teda v čase rozhodnutia stále trvá. V tejto súvislosti poukázal na novelu Trestného zákona a Trestného poriadku s účinnosťou od 01.01.2019. V zmysle novely sa do Trestného zákona doplnilo ustanovenie § 50 ods. 1 o znenie: „Skúšobná doba začína plynúť dňom nasledujúcim po dni nadobudnutia právoplatnosti rozsudku. Skúšobná doba neplynie počas výkonu nepodmienečného trestu odňatia slobody a počas výkonu väzby.“ Sťažovateľ vyslovil názor, že už v čase rozhodovania krajského súdu možno konštatovať, že nastúpením na výkon

trestu od 21.09.2018 došlo k prerušeniu skúšobnej doby, ktorá v čase výkonu trestu neuplynula a v čase rozhodovania o osvedčení alebo neosvedčení stále trvá. Podľa jeho názoru v danom prípade sú splnené podmienky na to, aby bolo podmieňané odsúdenie ponechané v platnosti a podľa uváženia sťažnostného súdu predĺžená skúšobná doba pri súčasnom uložení probačného dohľadu, prípadne za uloženia primeraných povinností a obmedzení. Vzhľadom na uvedené navrhol, aby nadriadený súd zrušil napadnuté uznesenie a sám meritórne rozhodol.

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. nadriadený orgán zamietne sťažnosť, ak nie je dôvodná.

Krajský súd v Bratislave na podklade riadne a včas podanej sťažnosti oprávnenou osobou preskúmal v zmysle § 192 ods. 1 písm. a/, písm. b/ Tr. por. správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť, ako aj konanie predchádzajúce týmto výrokom napadnutého uznesenia a zistil, že sťažnosť odsúdeného E. S. nie je dôvodná.

Sťažnostný súd ďalej konštatuje, že konanie, ktoré predchádzalo napadnutému uzneseniu, bolo vykonané prvostupňovým súdom v súlade s príslušnými ustanoveniami Trestného poriadku.

Rozhodnutiu okresnému súdu, v ktorom bolo vyslovené, že odsúdený E. S. sa v skúšobnej dobe podmieňaného odsúdenia neosvedčil a trest odňatia slobody vo výmere 5 mesiacov vykoná v ústave na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, nemožno vytknúť žiadnu chybu či nedostatok, pričom aj odôvodnenie samotného uznesenia vyhotovil prvostupňový súd zodpovedajúcim spôsobom a tak krajský súd v zásade na odôvodnenie napadnutého uznesenia odkazuje (súd I. stupňa konal a rozhodol ešte v čase pôsobnosti Trestného zákona účinného do 31.12.2018).

Sťažnostný súd zistil, že rozsudkom Okresného súdu Bratislava I z 18.10.2017 sp. zn. 3T/13/2017 bol odsúdený E. S. uznaný za vinného pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. e/ Tr. zák., za čo mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 5 mesiacov s podmieňaným odkladom jeho výkonu na skúšobnú dobu 1 rok. Uvedený rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 18.10.2017. Skúšobná doba začala plynúť dňom nasledujúcim po dni nadobudnutia právoplatnosti tohto rozsudku, t. j. od 19.10.2017. Táto skúšobná doba neuplynula dňa 19.10.2018, ale v súčasnej dobe naďalej trvá, nakoľko skúšobná doba neplynie počas výkonu väzby odsúdeného (pozri novelu Trestného zákona v ustanovení § 50 ods. 1 účinnú od 01.01.2019).

Druhostupňový súd z predloženého rovnopisu trestného rozkazu Okresného súdu Bratislava IV z 13.06.2018 sp. zn. 2T/39/2018 zistil, že odsúdený E. S. bol uznaný za vinného pre prečin sprenevery podľa § 212 ods. 1 písm. f/ Tr. zák. (správne malo byť uvedené prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 Tr. zák.), pričom tento skutok spáchal od 14.03.2018 do 26.03.2018. Za uvedenú trestnú činnosť bol odsúdenému uložený trest odňatia slobody vo výmere 5 mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Predmetné súdne rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť 02.08.2018. Jednalo sa teda o trestnú činnosť, ktorú odsúdený E. S. spáchal v priebehu posudzovanej skúšobnej doby podmieňaného odsúdenia.

Podľa § 50 ods. 4 Tr. zák. ak odsúdený viedol v skúšobnej dobe riadny život a riadne vykonal iné uložené sankcie a plnil uložené obmedzenia a povinnosti, súd vysloví, že sa osvedčil; inak nariadi nepodmieňaný trest odňatia slobody, a to prípadne už v priebehu skúšobnej doby.

V posudzovanom prípade odsúdený E. S. počas plynutia skúšobnej doby podmieňaného odsúdenia nevedol riadny život, ale v priebehu skúšobnej doby dopustil trestnej činnosti, za ktorú bol aj právoplatne odsúdený.

Vzhľadom na skutočnosť, že odsúdený E. S. nesplnil zákonom požadované podmienky uvedené v ustanovení § 50 ods. 4 Tr. zák. okresný súd správne rozhodol, keď vyslovil, že odsúdený sa v skúšobnej dobe podmieňaného odsúdenia neosvedčil a trest odňatia slobody vo výmere 5 mesiacov vykoná. Zákonu zodpovedá aj zaradenie odsúdeného E. S. do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia (§ 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák.).

K sťažnostným námietkam odsúdeného krajský súd uvádza, že ohľadom právoplatných súdnych rozhodnutí platí tzv. prezumpcia správnosti a zákonnosti, ktorá platí až dovtedy, kým takéto rozhodnutia

nebudú v predpísanom konaní zrušené. Takýto zásah do právoplatných rozhodnutí súdov cestou mimoriadnych opravných prostriedkov, však prichádza do úvahy len v ojedinelých (výnimočných) prípadoch, kedy je zrejmé nielen to, že v pôvodnom konaní došlo ku skutkovým alebo právnym omylom, ale aj to, že ide o podstatné omyly, ktoré by mohli mať výrazný vplyv na rozhodnutie o vine alebo treste. Ďalej treba vysloviť, že za výnimočné okolnosti prípadu v zmysle § 50 ods. 4, veta druhá Tr. zák. sa považujú mimoriadne okolnosti prípadu, za ktoré nie je možné považovať len bežne sa vyskytujúce okolnosti. Výnimočné okolnosti prípadu sú preto také okolnosti, ktoré sa svojim významom či obsahom približujú okolnostiam uvedeným v ustanovení § 39 Tr. zák. Sťažnostný súd konštatuje, že žiadne takéto mimoriadne okolnosti prípadu neboli vo veci zistené. Pokiaľ sťažovateľ podal mimoriadny opravný prostriedok (dovolanie) voči trestnému rozkazu Okresného súdu Bratislava IV z 13.06.2018 sp. zn. 2T/39/2018, tak takéto podanie samé osebe bez prístúpenia ďalších relevantných skutočností, nemôže byť dôvodom na postup podľa § 50 ods. 4, veta druhá Tr. zák. V tomto smere sú preto sťažnostné námietky odsúdeného neopodstatnené.

Za danej situácie nevidel nadriadený súd dôvod na zrušenie alebo zmenu napadnutého uznesenia a preto sťažnosť odsúdeného E. Kühtreibera v zmysle § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. ako nedôvodnú zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.